

Til lovforslag nr. L 15

Folketinget 2009-10

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 24. november 2009

Forslag

til

Lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig

§ 1. Protokol af 7. juli 2009 til ændring af overenskomsten af 16. oktober 1969 mellem Danmark og Belgien til undgåelse af dobbeltbeskatning og regulering af visse andre spørgsmål, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret og suppleret ved protokol af 27. september 1999, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel II.

§ 2. Protokol af 4. juni 2009 til ændring af overenskomsten af 17. november 1980 mellem Danmark og Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand, for så vidt angår indkomst- og formueskatter, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 2 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel 2.

§ 3. Protokol af 25. august 2009 til ændring af overenskomsten af 3. juli 2000 mellem Danmark og Singapore til

undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 3 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel II.

§ 4. Protokol af 16. september 2009 til ændring af overenskomsten af 25. maj 2007 mellem Danmark og Østrig vedrørende skatter af indkomst og formue samt den dertil hørende tillægsprotokol kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen og tillægsprotokollen er optaget som bilag 4 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen og tillægsprotokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel 2.

§ 5. Loven træder i kraft den 15. december 2009.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Christiansborg, den 24. november 2009

THOR PEDERSEN

/ Jens Vibjerg

Protokol

til ændring af overenskomsten mellem Danmark og Belgien til undgåelse af dobbeltbeskatning og regulering af visse andre spørgsmål for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Bryssel den 16. oktober 1969, som ændret og suppleret ved protokol, underskrevet i København den 27. september 1999

Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Belgiens regering,

som ønsker at ændre overenskomsten mellem Belgien og Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og regulering af visse andre spørgsmål for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Bryssel den 16. oktober 1969, som ændret og suppleret ved protokol, underskrevet i København den 27. september 1999 (herefter omtalt som »Overenskomsten«),

er enige om følgende:

Artikel I

Teksten af Overenskomstens Artikel 26 ophæves og erstattes af følgende:

»1. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller danske lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsafølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Uanset det foranstående kan oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til sådan anvendelse.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, trust, fond, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person. Med henblik på at indhente sådanne oplysninger skal skattemyndighederne i den anmodede kontraherende stat have hjemmel til at anmode om meddelelse af oplysninger og til at udføre undersøgelser og afhøring uanset alle modstående bestemmelser i dens interne lovgivning.«

Artikel II

De kontraherende stater skal skriftligt underrette hinanden, ad diplomatisk vej, når de forfatningsmæssige procedurer for denne protokols ikrafttræden er opfyldt. Protokollen træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning med hensyn til skattepligtsperioder, der begynder på eller efter den 1. januar 2010.

Artikel III

Denne protokol, som skal udgøre en integreret del af Overenskomsten, skal forblive i kraft, så længe Overenskomsten forbliver i kraft, og skal gælde, så længe Overenskomsten selv er gældende.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for begge stater undertegnet denne protokol og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Bryssel, den 7. juli 2009, i to eksemplarer på engelsk, fransk, hollandsk og dansk, idet alle tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmarks regering
Jørgen Molde

For Kongeriget Belgiens regering
Didier Reynders

Protokol

til ændring af overenskomsten mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg, som ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter og Slutprotokollen, underskrevet i Luxembourg den 17. november 1980, (»Overenskomsten«), er enige om følgende:

Artikel 1

Overenskomstens Artikel 26 (Udveksling af oplysninger) ophæves og erstattes af følgende:

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.
2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:
 - a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
 - b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
 - c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).
4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger efter anmodning, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 2

1. De kontraherende stater skal skriftligt underrette hinanden, ad diplomatisk vej, når de forfatningsmæssige procedurer for denne protokols ikrafttræden er opfyldt.

2. Protokollen træder i kraft på datoen for den sidste af de underretninger, der er nævnt i stykke 1. Protokollens bestemmelser skal have virkning med hensyn til skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvor protokollen træder i kraft.

Udfærdiget i Luxembourg, den 4. juni 2009, i to eksemplarer på dansk og fransk, hvilke to tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmarks regering
Ole Lisborg

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering
Luc Frieden

UDVEKSLING AF NOTER

Luxembourgsk note

Jeg har den ære at henvise til overenskomsten mellem Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Luxembourg den 17. november 1980, som ændret ved Protokol, underskrevet i dag («Overenskomsten») og på vegne af Regeringen i Luxembourg at foreslå følgende forståelse:

1. Der er enighed om, at den kompetente myndighed i den anmodede stat efter anmodning fra den kompetente myndighed i den anmodende stat skal videregive oplysninger til de formål, som er nævnt i artikel 26.

2. Den kompetente myndighed i den anmodende stat skal give følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den anmodede stat, når den anmoder om oplysninger i henhold til Overenskomsten for at påvise, at de anmodede oplysninger kan forudses at være relevante:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) en erklæring om de anmodede oplysninger, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede stat;
- c) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges;
- d) begrundelsen for antagelsen om, at de anmodede oplysninger besiddes hos den anmodede stat eller besiddes hos eller kan indhentes fra en person inden for den anmodede stats jurisdiktion;
- e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de anmodede oplysninger;
- f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende stat, at hvis de anmodede oplysninger havde været i den anmodende stats jurisdiktion, så ville den anmodende stats kompetente myndigheder have været i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
- g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, til at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

Hvis Regeringen i Kongeriget Danmark kan godkende den forannævnte forståelse, har jeg den yderligere ære at foreslå, at denne note og Deres bekræftende note skal udgøre en aftale mellem vores regeringer, der skal udgøre en integreret del af Overenskomsten på datoen for Protokollens ikrafttræden.

4. juni 2009
Luc Frieden

Dansk note
Excellence

Jeg har den ære at bekræfte modtagelsen af Deres note af den 4. juni 2009 med følgende indhold:

»Jeg har den ære at henvise til overenskomsten mellem Regeringen i Storhertugdømmet Luxembourg og Regeringen i Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Luxembourg den 17. november 1980, som ændret ved Protokol, underskrevet i dag (»Overenskomsten«) og på vegne af Regeringen i Luxembourg at foreslå følgende forståelse:

1. Der er enighed om, at den kompetente myndighed i den anmodede stat efter anmodning fra den kompetente myndighed i den anmodende stat skal videregive oplysninger til de formål, som er nævnt i artikel 26.
2. Den kompetente myndighed i den anmodende stat skal give følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den anmodede stat, når den anmoder om oplysninger i henhold til Overenskomsten for at påvise, at de anmodede oplysninger kan forudses at være relevante:
 - a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
 - b) en erklæring om de anmodede oplysninger, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede stat;
 - c) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges;
 - d) begrundelsen for antagelsen om, at de anmodede oplysninger besiddes hos den anmodede stat eller besiddes hos eller kan indhentes fra en person inden for den anmodede stats jurisdiktion;
 - e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de anmodede oplysninger;
 - f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivning og administrativ praksis i den anmodende stat, at hvis de anmodede oplysninger havde været i den anmodende stats jurisdiktion, så ville den anmodende stats kompetente myndigheder have været i stand til at indhente oplysningerne efter den anmodende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis, og at anmodningen er i overensstemmelse med denne aftale;
 - g) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, til at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

Hvis Regeringen i Kongeriget Danmark kan godkende den forannævnte forståelse, har jeg den yderligere ære at foreslå, at denne note og Deres bekræftende note skal udgøre en aftale mellem vores regeringer, der skal udgøre en integreret del af Overenskomsten på datoen for Protokollens ikrafttræden.«

Jeg har den ære at bekræfte, at den forannævnte forståelse også deles af den danske regering.

4. juni 2009
Ole Lisborg

Protokol

til ændring af overenskomsten mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Singapore til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter

Regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Singapore,

som ønsker at ændre overenskomsten mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Singapore til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, underskrevet i Singapore den 3. juli 2000 (herefter omtalt som »Overenskomsten«),

er enige om følgende:

Artikel I

Teksten af Overenskomstens artikel 26 ophæves og erstattes af følgende:

»1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsafølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af denne artikels stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen egen interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.«

Artikel II

Danmark skal underrette Singapore, ad diplomatisk vej, når de forfatningsmæssige procedurer for denne protokols ikrafttræden er opfyldt. Efter sådan underretning, når de nødvendige forudsætninger for protokollens ikrafttræden i Singapore er opfyldt, skal Singapore underrette Danmark ad diplomatisk vej. Protokollen træder i kraft 30 dage efter datoen for underretningen fra Singapore til Danmark.

Artikel III

Denne protokol skal udgøre en integreret del af Overenskomsten og skal forblive i kraft, så længe Overenskomsten forbliver i kraft.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol. Udfærdiget i Singapore, den 25. august 2009, i to eksemplarer på engelsk.

For regeringen i Kongeriget Danmark
Vibeke Rovsing Lauritzen

For regeringen i Republikken Singapore
Moses Lee

Protokol

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig og tillægsprotokol om ændring af overenskomsten vedrørende skatter af indkomst og formue underskrevet i Wien 25. maj 2007

Kongeriget Danmark og Republikken Østrig,

som ønsker at indgå en protokol og en tillægsprotokol til ændring af overenskomsten vedrørende skatter af indkomst og formue, underskrevet i Wien den 25. maj 2007 (herefter omtalt som »Overenskomsten«),

er enige om følgende:

Artikel 1

Overenskomstens Artikel 27 erstattes af følgende:

»Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Uanset det foranstående kan en kontraherende stat anvende modtagne oplysninger til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der har meddelt oplysningerne, giver tilladelse til sådan anvendelse.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.«

Artikel 2

De kontraherende stater skal skriftligt underrette hinanden, ad diplomatisk vej, når de forfatningsmæssige procedurer for denne protokols ikrafttræden er opfyldt. Protokollen træder i kraft den første dag i den tredje måned, som følger efter datoen for modtagelsen af den sidste af de forannævnte underretninger. Protokollens bestemmelser skal have virkning med hensyn til skatteår, der begynder på eller efter den 1. januar i det kalenderår, som følger efter det år, hvor protokollen træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for begge stater underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Wien, den 16. september 2009, i to eksemplarer på dansk og tysk, hvilke to tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmark:
Hugo Østergaard-Andersen

For Republikken Østrig:
Andreas Schieder

TILLÆGSPROTOKOL

Ved underskrivelsen af Protokollen om ændring af Overenskomsten vedrørende skatter af indkomst og formue underskrevet i Wien den 25. maj 2007, som i dag er indgået mellem Republikken Østrig og Kongeriget Danmark, er de underskrivende parter enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integreret del af Protokollen.

1. Den kompetente myndighed i den anmodende stat skal give følgende information til den kompetente myndighed i den anmodede stat for at påvise, at de anmodede oplysninger kan forudses at være relevante, når den anmoder om oplysninger i henhold til Overenskomsten:

- a) identiteten af den person, som er genstand for undersøgelse eller efterforskning;
- b) en erklæring om de søgte oplysninger, herunder deres karakter og den form, i hvilken den anmodende stat ønsker at modtage oplysningerne fra den anmodede stat;
- c) det skattemæssige formål, for hvilken oplysningerne søges;
- d) begrundelsen for antagelsen om, at de anmodede oplysninger besiddes hos den anmodede stat eller besiddes hos eller kontrolleres af en person inden for den anmodede stats jurisdiktion;
- e) i det omfang det vides, navn og adresse på enhver person, som antages at besidde de anmodede oplysninger;
- f) en erklæring om, at den anmodende part har udtømt alle muligheder, der står til rådighed i dens eget område, til at indhente oplysningerne, undtagen de, som ville medføre uforholdsmæssige vanskeligheder.

2. Der er enighed om, at den administrative bistand, der er indeholdt i artikel 27, ikke indbefatter foranstaltninger, der kun er rettet imod simpel indsamling af bevismidler (»fiskeriekspeditioner«).

3. Der er enighed om, at Artikel 27, stykke 5, ikke forpligter de kontraherende stater til at udveksle oplysninger på automatisk eller spontan basis.

4. Der er enighed om, at ved fortolkningen af Artikel 27 skal der – ud over de ovenfor nævnte principper – også tages hensyn til de anvendelsesprincipper, som kan udledes af OECD-bemærkningerne, herunder den tekniske note, som er udarbejdet af OECD-sekretariatet, og som indgår som et Anneks til denne tillægsprotokol.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede for begge stater underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Wien, den 16. september 2009, i to eksemplarer på dansk og tysk, hvilke to tekster har lige gyldighed.

For Kongeriget Danmark:
Hugo Østergaard-Andersen

For Republikken Østrig:
Andreas Schieder

Annex

(Oversættelse)

Teknisk note om Artikel 26, stykke 5, i OECD's Modeloverenskomst

Artikel 26, stykke 5, i OECD's modeloverenskomst medfører, at bankhemmelighed ikke kan være en hindring for udveksling af oplysninger til skatteformål. Artikel 26 indeholder også vigtige sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte, at oplysninger om skatteydere holdes fortrolige.

Standarden forpligter alene til udveksling af oplysninger efter anmodning. Når der anmodes om oplysninger, skal de kun udveksles, hvis de »kan forudses at være relevante« for administrationen eller håndhævelsen af overenskomstpartnerens interne lovgivning. Staterne er ikke berettiget til at deltage i »fiskeriekspeditioner« eller anmode om oplysninger, som sandsynligvis ikke er relevante for en given skatteydere skatteforhold. Ved udførelsen af deres anmodning skal kompetente myndigheder påvise, at de anmodede oplysninger kan forudses at være relevante. Det er for eksempel ikke muligt, at en stat stikprøvevis anmoder om oplysninger om dens hjemmehørende personers konti i banker i den anden stat. På samme måde kan en skatteadministration ved revision af en skatteyder ikke anmode om oplysninger om en bestemt skatteyder, når der ikke er identificeret nogen transaktion eller indikation af mulige transaktioner med tilknytning til den anden stat. På den anden side kan den kompetente myndighed f.eks. anmode om oplysninger om en bestemt skatteyder, når der i forbindelse med ligningen af en bestemt skatteydere skattepligt opstår mistanke om, at skatteyderen har en bankkonto i den anden stat. På samme måde kan det være tilfældet, når der er identificeret skatteydere, der f.eks. ejer udenlandske kreditkort fra banker i den anden stat. Den anmodende stat skal imidlertid have udtømt alle egne muligheder for at få adgang til de ønskede oplysninger. For yderligere detaljer henvises til bemærkningerne til artikel 26 i OECD's modeloverenskomst og artikel 5 i modeloverenskomsten om udveksling af oplysninger.

Når oplysninger er udvekslet, er de omfattet af strenge regler om fortrolighed. Det fremgår udtrykkeligt i artikel 26, at udvekslede oplysninger skal behandles som hemmelige. De kan kun anvendes til formål som nævnt i overenskomsten. Forvaltningsretten og strafferetten i alle stater medfører sanktioner i tilfælde af overtrædelse af sådan tavshedspligt. Sædvanligvis bliver en ubeføjet afsløring af skatteoplysninger, som er modtaget fra et andet land, anset som en kriminel overtrædelse, som straffes med frihedsstraf.

Som det fremgår af denne udlægning, der fremgår af såvel OECD's modeloverenskomst som af OECD's Manual on Information Exchange, er bankhemmelighed ikke uforenelig med effektiv udveksling af oplysninger til skatteformål. Alle lande har regler om bankhemmelighed og skatteretlige tavshedspligtsregler. Opfyldelse af den internationalt accepterede standard om udveksling af oplysninger forudsætter alene begrænsede undtagelser til reglerne om bankhemmelighed og kan derfor ikke undergrave borgernes tillid til beskyttelse af deres private forhold.